

EURÓPSKA ÚNIA

EURÓPSKY PARLAMENT

RADA

**V Štrasburgu 12. júla 2023
(OR. en)**

**2018/0107 (COD)
LEX 2249**

**PE-CONS 3/1/23
REV 1**

**CYBER 9
COPEN 20
JAI 70
DROIPEN 13
ENFOPOL 34
TELECOM 15
EJUSTICE 4
MI 50
DATAPROTECT 12
CODEC 73**

**SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY, KTOROU SA STANOVUJÚ
HARMONIZOVANÉ PRAVIDLÁ URČOVANIA URČENÝCH PREVÁDZKARNÍ
A VYMENÚVANIA PRÁVNÝCH ZÁSTUPCOV NA ÚČELY ZHROMAŽĎOVANIA DŔKAZOV
V TRESTNOM KONANÍ**

SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2023/...

z 12. júla 2023,

**ktorou sa stanovujú harmonizované pravidlá určovania určených prevádzkarní
a vymenúvania právnych zástupcov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní**

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej články 53 a 62,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru¹,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom²,

¹ Ú. v. EÚ C 367, 10.10.2018, s. 88.

² Pozícia Európskeho parlamentu z 13. júna 2023 (zatiaľ neuvverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 27. júna 2023.

keďže:

- (1) Sieťové služby je možné poskytovať odkiaľkoľvek a nevyžadujú si fyzickú infraštruktúru, priestory ani zamestnancov v krajine, v ktorej sa ponúka príslušná služba, ani na samotnom vnútornom trhu. V dôsledku toho môže byť zložité uplatňovať a vykonávať povinnosti stanovené vo vnútroštátnom práve a práve Únie, ktoré sa uplatňujú na dotknutých poskytovateľov služieb, a to najmä povinnosť plniť príkaz alebo rozhodnutie justičného orgánu. Toto sa týka najmä trestného práva, kde orgány členských štátov čelia problémom s doručovaním, plnením a vykonávaním svojich rozhodnutí, najmä ak sa príslušné služby poskytujú z miesta nachádzajúceho sa mimo ich územia. Na základe uvedených skutočností členské štáty prijali rozdielne opatrenia na účely účinnejšieho uplatňovania a vykonávania svojich právnych predpisov. Patria medzi ne opatrenia, na základe ktorých možno požadovať od poskytovateľov služieb poskytnutie elektronických dôkazov, ktoré sú dôležité pre trestné konanie. Z tohto dôvodu niektoré členské štáty prijali alebo plánujú prijať právne predpisy, ktorými sa stanovuje povinné právne zastúpenie na ich vlastnom území pre viacerých poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby na danom území. Takéto požiadavky vytvárajú prekážky v slobodnom poskytovaní služieb na vnútornom trhu.

- (2) Existuje riziko, že bez celoúniijného prístupu sa členské štáty pokúsia prekonať existujúce nedostatky týkajúce sa zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní zavedením rozdielných vnútroštátnych povinností. Takéto rozdielne vnútroštátne povinnosti by vytvorili ďalšie prekážky slobodnému poskytovaniu služieb v rámci vnútorného trhu.
- (3) Dôsledkom chýbajúceho celoúniijného prístupu je právna neistota, ktorá ovplyvňuje poskytovateľov služieb, ako aj vnútroštátne orgány. Na poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení alebo ktorí ponúkajú služby v rôznych členských štátoch, sa vzťahujú rozdielne a potencionálne protichodné povinnosti, v dôsledku čoho takíto poskytovatelia služieb podliehajú rôznym sankciám v prípade ich porušenia. Takéto rozdiely v rámci trestných konaní sa budú pravdepodobne ďalej prehĺbovať z dôvodu rastúceho významu komunikácie a služieb informačnej spoločnosti v našich životoch a našej spoločnosti. Takéto rozdiely nie sú len prekážkou riadneho fungovania vnútorného trhu, ale predstavujú aj problémy pri vytváraní a správnom fungovaní priestoru slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii.

- (4) S cieľom predísť rozdielom v právnom rámci a zabezpečiť, aby podniky pôsobiace na vnútornom trhu podliehali rovnakým alebo podobným povinnostiam, Únia prijala niekoľko právnych aktov v súvisiacich oblastiach, ako je ochrana údajov, konkrétne nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679¹ a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES². S cieľom zvýšiť úroveň ochrany dotknutých osôb nariadenie (EÚ) 2016/679 stanovuje, že prevádzkovatelia alebo sprostredkovatelia, ktorí nie sú usadení v Únii, ale ponúkajú tovar alebo služby dotknutým osobám v Únii alebo monitorujú správanie dotknutých osôb, ak sa ich správanie odohráva v Únii, musia určiť právneho zástupcu v Únii okrem prípadov, keď je spracúvanie osobných údajov príležitostné, nezahŕňa vo veľkom rozsahu spracúvanie osobitných kategórií osobných údajov alebo spracúvanie osobných údajov týkajúcich sa uznania viny za trestné činy a priestupky a je nepravdepodobné, že bude mať za následok riziko pre práva a slobody fyzických osôb vzhľadom na povahu, kontext, rozsah a účel spracúvania alebo skutočnosť, či je prevádzkovateľ alebo sprostredkovateľ orgánom verejnej moci alebo verejnoprávnym subjektom.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracúvania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách) (Ú. v. ES L 201, 31.7.2002, s. 37).

- (5) Stanovením harmonizovaných pravidiel určovania určených prevádzkarní a vymenúvania právnych zástupcov určitých poskytovateľov služieb v Únii pre prijímanie, plnenie a vykonávanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi členských štátov na účely zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní by sa mali odstrániť existujúce prekážky v slobodnom poskytovaní služieb a malo by sa predísť zavedeniu rôznorodých vnútroštátnych prístupov v tejto súvislosti v budúcnosti. Pre poskytovateľov služieb by sa preto mali stanoviť rovnaké podmienky. V závislosti od toho, či poskytovatelia služieb sú alebo nie sú usadení v Únii, by členské štáty mali zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb určili určenú prevádzkareň alebo vymenovali právneho zástupcu. Týmto harmonizovanými pravidlami určovania určených prevádzkarní a vymenúvania právnych zástupcov by nemali byť dotknuté povinnosti poskytovateľov služieb podľa iných právnych predpisov Únie. Okrem toho by sa malo uľahčiť účinnejšie vykonávanie trestného práva v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii.

- (6) Určené prevádzkarne a právni zástupcovia stanovené v tejto smernici by mali byť adresátni rozhodnutí a príkazov na účely zhromažďovania elektronických dôkazov na základe nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/...¹⁺, smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ² a Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii³, a to aj vtedy, keď sa tieto rozhodnutia a príkazy zasielajú vo forme osvedčenia.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2023/... z ... o európskych príkazoch na predloženie elektronických dôkazov a európskych príkazoch na uchovanie elektronických dôkazov v trestnom konaní a na výkon trestu odňatia slobody v nadväznosti na trestné konanie (Ú. v. EÚ L ...).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, do textu číslo a dátum prijatia nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)) a vložte číslo, dátum prijatia a odkaz na jeho uverejnenie v úradnom vestníku do poznámky pod čiarou.

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2014/41/EÚ z 3. apríla 2014 o európskom vyšetrovacom príkaze v trestných veciach (Ú. v. EÚ L 130, 1.5.2014, s. 1).

³ Dohovor o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaný Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii (Ú. v. ES C 197, 12.7.2000, s. 3) a jeho protokol (Ú. v. ES C 326, 21.11.2001, s. 2).

Určené prevádzkarne a právni zástupcovia by sa mali využívať v súlade s postupmi, ktoré sú stanovené v nástrojoch a právnych predpisoch platných pre konania vedené justičnými orgánmi vrátane prípadov, keď tieto nástroje umožňujú priame doručovanie príkazov v cezhraničných situáciách určenej prevádzkarni alebo právnomu zástupcovi poskytovateľa služieb alebo sú založené na spolupráci medzi príslušnými justičnými orgánmi. Príslušné orgány členského štátu, v ktorom je usadená určená prevádzkareň alebo v ktorom má pobyt právny zástupca, by mali konať v súlade s úlohou, ktorá im bola stanovená v príslušnom nástroji stanovujúcom ich zapojenie. Členské štáty by mali mať aj možnosť zasielať rozhodnutia a príkazy na účel zhromažďovania elektronických dôkazov na základe vnútroštátneho práva fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá koná ako právny zástupca alebo určená prevádzkareň poskytovateľa služieb na ich území.

- (7) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii k ... [30 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice], boli povinní určiť aspoň jednu určenú prevádzkareň alebo vymenovať aspoň jedného právneho zástupcu do ... [36 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a aby poskytovatelia služieb, ktorí začnú ponúkať služby v Únii po uvedenom dátume, určili aspoň jednu určenú prevádzkareň alebo vymenovali aspoň jedného právneho zástupcu do šiestich mesiacov od dátumu, keď začnú ponúkať služby v Únii. Bez toho, aby boli dotknuté záruky ochrany údajov, by takúto určenú prevádzkareň alebo právneho zástupcu mohli spoločne využívať viacerí poskytovatelia služieb, najmä ak sú poskytovateľmi služieb malé alebo stredné podniky.

- (8) Povinnosť určiť určenú prevádzkareň alebo vymenovať právneho zástupcu by sa mala vzťahovať na poskytovateľov služieb ponúkajúcich služby v Únii, čo znamená v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch. Táto smernica by sa nemala vzťahovať na prípady, keď je poskytovateľ služieb usadený na území členského štátu a poskytuje služby výlučne na území daného členského štátu.
- (9) Na účely zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní by členské štáty mali mať možnosť naďalej kontaktovať poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení na ich území, v čisto vnútroštátnom kontexte v súlade s právom Únie a svojim príslušným vnútroštátnym právom. Bez ohľadu na možnosti, ktoré v súčasnosti poskytuje vnútroštátne právo, kontaktovať poskytovateľov služieb na svojom vlastnom území, by členské štáty nemali obchádzať zásady vychádzajúce z tejto smernice alebo nariadenia (EÚ) 2023/...⁺.
- (10) Určenie toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby v Únii, si vyžaduje posúdenie toho, či poskytovateľ služieb umožňuje fyzickým alebo právnickým osobám využívať jeho služby v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch. Len samotná dostupnosť online rozhrania v Únii, napríklad dostupnosť webového sídla, e-mailovej adresy či iných kontaktných údajov poskytovateľa služieb alebo sprostredkovateľa, by sa však mala považovať za nedostatočnú na stanovenie toho, že poskytovateľ služieb ponúka služby v Únii v zmysle tejto smernice.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (11) Určenie toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby v Únii, si vyžaduje jednak posúdiť, či poskytovateľ služieb umožňuje fyzickým alebo právnickým osobám využívať jeho služby v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch, a jednak zistiť, či existuje podstatná väzba s Úniou. Takáto podstatná väzba by sa mala považovať za existujúcu, ak má poskytovateľ prevádzkareň v Únii. V prípade, ak takáto prevádzkareň neexistuje, kritérium podstatnej väzby by sa malo zakladať na osobitných skutkových kritériách, ako je napríklad existencia významného počtu používateľov v jednom členskom štáte alebo vo viacerých členských štátoch alebo zameranie činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov. Zameranie činností na jeden členský štát alebo viacero členských štátov by sa malo určiť na základe všetkých relevantných okolností vrátane faktorov ako používanie jazyka alebo meny všeobecne používaných v danom členskom štáte alebo možnosti objednania tovaru alebo služieb.

Zameranie činností na určitý členský štát by sa mohlo odvodiť aj z dostupnosti aplikácie v príslušnom vnútroštátnom obchode s aplikáciami, z poskytovania miestnej reklamy alebo propagácie v jazyku všeobecne používanom v danom členskom štáte alebo zo spôsobu riadenia vzťahov so zákazníkmi, ako je napríklad poskytovanie služieb zákazníkom v jazyku všeobecne používanom v danom členskom štáte. Podstatná väzba by sa mala považovať za existujúcu aj vtedy, ak poskytovateľ služieb smeruje svoje činnosti do jedného alebo viacerých členských štátov, ako je stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012¹. Na druhej strane by sa poskytovanie služby výlučne na účely dodržiavania zákazu diskriminácie stanoveného v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302² nemalo bez ďalších dôvodov považovať za smerovanie činností do daného územia v rámci Únie alebo ich zameranie na toto územie. Rovnaké úvahy by sa mali uplatňovať pri určovaní toho, či poskytovateľ služieb ponúka služby na území členského štátu.

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1215/2012 z 12. decembra 2012 o právomoci a o uznávaní a výkone rozsudkov v občianskych a obchodných veciach (Ú. v. EÚ L 351, 20.12.2012, s. 1).

² Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/302 z 28. februára 2018 o riešení neodôvodneného geografického blokovania a iných foriem diskriminácie z dôvodu štátnej príslušnosti, miesta bydliska alebo sídla zákazníkov na vnútornom trhu, ktorým sa menia nariadenia (ES) č. 2006/2004 a (EÚ) 2017/2394 a smernica 2009/22/ES (Ú. v. EÚ L 60 I, 2.3.2018, s. 1).

- (12) Pri zhromažďovaní dôkazov v trestnom konaní sa na spoluprácu medzi členskými štátmi uplatňujú rôzne nástroje, ktoré patria do rozsahu pôsobnosti hlavy V, kapitoly 4 Zmluvy o fungovaní Európskej únie. V dôsledku variabilnej geometrie existujúcej v priestore slobody, bezpečnosti a spravodlivosti v Únii je potrebné zabezpečiť, aby sa na základe tejto smernice nepodporovalo vytváranie ďalších rozdielov alebo prekážok pri poskytovaní služieb na vnútornom trhu, a to umožnením, aby poskytovatelia služieb ponúkajúci služby na území členských štátov určili určené prevádzkarne alebo vymenovali právnych zástupcov v členských štátoch, ktoré sa nezúčastňujú na príslušných právnych nástrojoch. Z tohto dôvodu by mala byť aspoň jedna určená prevádzkareň určená alebo jeden právny zástupca vymenovaný v členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na príslušných právnych nástrojoch Únie, čím sa predíde riziku oslabenia účinnosti určenia alebo vymenovania stanoveného v tejto smernici a využijú sa synergie vyplývajúce z existencie určenej prevádzkarene alebo právneho zástupcu na prijímanie, plnenie a vykonávanie rozhodnutí a príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, a to aj podľa nariadenia (EÚ) 2023/...⁺, smernice 2014/41/EÚ a Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii. Okrem toho by sa určením určenej prevádzkarene alebo vymenovaním právneho zástupcu, ktoré by bolo možné využiť aj na zabezpečenie plnenia vnútroštátnych právnych povinností, umožnilo využívať synergie vyplývajúce z existencie jasného prístupového bodu, prostredníctvom ktorého možno komunikovať s poskytovateľmi služieb na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

- (13) Poskytovatelia služieb by sa mali slobodne rozhodnúť, v ktorom štáte určia svoju určenú prevádzkareň alebo v príslušných prípadoch vymenujú svojho právneho zástupcu, a členské štáty by nemali mať možnosť obmedzovať tento slobodný výber napríklad tým, že zavedú povinnosť určiť určenú prevádzkareň alebo vymenovať právneho zástupcu na ich území. Táto smernica by však mala stanoviť aj určité obmedzenia týkajúce sa slobodného výberu poskytovateľov služieb, najmä v súvislosti s tým, že určená prevádzkareň by mala byť usadená alebo v náležitých prípadoch právny zástupca by mal mať pobyt v tom členskom štáte, v ktorom tento poskytovateľ služieb ponúka služby alebo v ktorom je usadený, ako aj stanoviť povinnosť určiť určenú prevádzkareň alebo vymenovať právneho zástupcu v jednom z členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na právnom nástroji uvedenom v tejto smernici. Samotné vymenovanie právneho zástupcu by sa nemalo považovať za usadenie sa poskytovateľa služieb.

- (14) Najrelevantnejšími poskytovateľmi služieb v súvislosti so zhromažďovaním dôkazov v trestnom konaní sú poskytovatelia elektronických komunikačných služieb a osobitní poskytovatelia služieb informačnej spoločnosti, ktorí uľahčujú vzájomnú komunikáciu medzi používateľmi. Preto by sa táto smernica mala vzťahovať na obe skupiny.
- Elektronické komunikačné služby sú vymedzené v smernici Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972¹ a zahŕňajú, interpersonálne komunikačné služby, ako sú prenos hlasu internetovým protokolom, odosielanie okamžitých správ a e-mailové služby. Táto smernica by sa mala vzťahovať aj na poskytovateľov služieb informačnej spoločnosti v zmysle smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535², ktorí sa nepovažujú za poskytovateľov elektronických komunikačných služieb, ale ponúkajú svojim používateľom možnosť navzájom komunikovať alebo im ponúkajú služby, ktoré sa môžu používať na uchovávanie alebo iné spracúvanie údajov v ich mene. To by bolo v súlade s pojmami použitými v Dohovore Rady Európy o počítačovej kriminalite (ETS č. 185), ktorý bol podpísaný v Budapešti 23. novembra 2001 a označuje sa aj ako Budapeštiansky dohovor. Spracúvanie údajov by sa malo chápať v technickom zmysle, teda ako tvorba údajov alebo manipulácia s nimi, to znamená technické operácie na vytváranie alebo zmenu údajov prostredníctvom počítačového spracovania.

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií (Ú. v. EÚ L 321, 17.12.2018, s. 36).

² Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

Kategórie poskytovateľov služieb, na ktoré sa vzťahuje táto smernica, by mali zahŕňať napríklad online trhy, ktoré poskytujú spotrebiteľom a podnikom možnosť navzájom komunikovať, a iné hostingové služby vrátane služieb poskytovaných prostredníctvom cloud computingu, ako aj online herné platformy a online platformy pre hazardné hry. Ak poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti neposkytuje svojim používateľom možnosť komunikovať medzi sebou navzájom, ale len s poskytovateľom služieb, alebo neposkytuje možnosť uchovávať alebo inak spracúvať údaje, alebo ak uchovávanie údajov nie je kľúčovým prvkom, teda podstatnou súčasťou, služby poskytovanej používateľom, ako sú právne služby, služby architektonického inžinierstva a účtovnícke služby poskytované online na diaľku, nemalo by sa naňho vzťahovať vymedzenie pojmu „poskytovateľ služieb“ stanovené v tejto smernici, a to ani v prípade, že služby, ktoré tento poskytovateľ služieb poskytuje, sú služby informačnej spoločnosti v zmysle smernice (EÚ) 2015/1535.

- (15) Poskytovatelia služieb internetovej infraštruktúry súvisiacich s pridelovaním názvov a čísel, napríklad správcovia a registrátori doménových mien a poskytovatelia služieb na ochranu súkromia a služieb proxy alebo regionálni internetoví správcovia adres internetového protokolu (ďalej len „IP“), sú obzvlášť dôležití pri identifikácii aktérov stojacich za škodlivými webovými sídlami alebo za zneužitím webových sídiel. Disponujú údajmi, ktoré by mohli umožniť identifikáciu jednotlivca alebo subjektu, ktorý stojí za webovým sídlom použitým na trestnú činnosť, alebo identifikáciu obete trestnej činnosti.

- (16) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby poskytovatelia služieb, ktorí sú usadení alebo ktorí ponúkajú služby na ich území, poskytli svojim určeným prevádzkarňam a právnym zástupcom potrebné právomoci a zdroje na plnenie rozhodnutí a príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ktoré dostanú od ktoréhokoľvek členského štátu.
- Členské štáty by mali tiež overiť, či určené prevádzkarne alebo právni zástupcovia, ktorí majú pobyt na ich území, dostali od poskytovateľov služieb potrebné právomoci a zdroje, aby mohli plniť rozhodnutia a príkazy spadajúce do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, ktoré dostali od ktoréhokoľvek členského štátu, a či spolupracujú s príslušnými orgánmi po prijatí takých rozhodnutí a príkazov, a to v súlade s príslušným právnym rámcom.
- Absencia alebo nedostatky takýchto opatrení by nemali byť dôvodom neplnenia rozhodnutí alebo príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice.

Okrem toho by poskytovatelia služieb nemali mať možnosť odôvodniť neplnenie povinností vyplývajúcich z príslušného právneho rámca po prijatí rozhodnutí alebo príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice, z dôvodu nedostatku vnútorných postupov alebo z dôvodu neúčinných vnútorných postupov, pretože sú zodpovední za poskytnutie zdrojov a právomocí potrebných na plnenie takých rozhodnutí a príkazov. Určené prevádzkarne alebo právni zástupcovia by nemali mať ani možnosť odôvodniť takéto neplnenie povinností tvrdením, že nie sú oprávnení poskytovať údaje. Členské štáty by mali na tento účel zabezpečiť, aby určená prevádzkareň alebo právny zástupca a tiež poskytovateľ služieb mohli byť spoločne a nerozdielne zodpovední za neplnenie povinností vyplývajúcich z príslušného právneho rámca po prijatí rozhodnutí a príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice tak, aby každému z nich bolo možné uložiť sankcie za neplnenie povinností ktorýmkoľvek z nich. Predovšetkým by nemalo byť možné, aby poskytovateľ služieb alebo určená prevádzkareň, alebo v príslušných prípadoch právny zástupca, odôvodnili neplnenie týchto povinností nedostatkom vhodných vnútorných postupov medzi poskytovateľom služieb a určenou prevádzkarňou alebo právnym zástupcom. Spoločná a nerozdielna zodpovednosť by sa nemala uplatňovať na konanie alebo opomenutie poskytovateľa služieb alebo určenej prevádzkarne, alebo v príslušných prípadoch právneho zástupcu, ktoré predstavuje trestný čin v členskom štáte, ktorý ukladá sankcie.

- (17) Členské štáty by mali zabezpečiť, aby každý poskytovateľ služieb usadený alebo ponúkajúci služby na ich území písomne oznámil ústrednému orgánu, určenému podľa tejto smernice, členského štátu, v ktorom je usadená jeho určená prevádzkareň alebo v ktorom má jeho právny zástupca pobyt, kontaktné údaje tejto určenej prevádzkarne alebo právneho zástupcu a akékoľvek ich zmeny. Oznámenie by malo takisto obsahovať informácie o jazykoch, v ktorých možno komunikovať s určenou prevádzkarňou alebo právnym zástupcom a medzi ktorými by mal byť jeden úradný jazyk alebo viaceré úradné jazyky stanovené vo vnútroštátnom práve členského štátu, v ktorom je určená prevádzkareň usadená alebo v ktorom má právny zástupca pobyt, môžu však zahŕňať aj iné úradné jazyky Únie, napríklad jazyk členského štátu, v ktorom sa nachádza ich ústredie. Ak poskytovateľ služieb určí niekoľko určených prevádzkarní alebo vymenuje niekoľkých právnych zástupcov v súlade s touto smernicou, členské štáty by mali zabezpečiť, aby takýto poskytovateľ služieb uviedol v súvislosti s každou určenou prevádzkarňou alebo právnym zástupcom presný územný rozsah určenia alebo vymenovania. Malo by byť zahrnuté územie všetkých členských štátov, ktoré sa zúčastňujú na nástrojoch patriacich do rozsahu pôsobnosti tejto smernice. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby ich príslušné orgány zasielali všetky svoje rozhodnutia a príkazy podľa tejto smernice uvedenej určenej prevádzkarní alebo právnemu zástupcovi poskytovateľa služieb. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby informácie, ktoré im boli oznámené v súlade s touto smernicou, boli verejne dostupné na osobitnej webovej stránke Európskej justičnej siete pre trestné veci, aby tak uľahčili koordináciu medzi členskými štátmi a využívanie určenej prevádzkarne alebo právneho zástupcu orgánmi z iného členského štátu. Členské štáty by mali zabezpečiť, aby sa tieto informácie pravidelne aktualizovali. Malo by byť tiež možné ďalej šíriť informácie s cieľom uľahčiť prístup príslušných orgánov k týmto informáciám, napríklad prostredníctvom osobitných intranetových stránok alebo fór a platforiem.

- (18) Členské štáty by mali stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií uplatniteľných pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice a mali by prijať všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie by mali byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty by mali do dátumu uvedeného v tejto smernici informovať Komisiu o týchto pravidlách a opatreniach a mali by jej bezodkladne oznámiť každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní. Členské štáty by takisto mali každoročne informovať Komisiu o poskytovateľoch služieb, ktorí nedodržiavajú pravidlá, príslušných opatreniach na výkon práva prijatých proti nim a uložených sankciách. Výsledkom sankcií by za žiadnych okolností nemal byť či už trvalý, alebo dočasný zákaz poskytovania služieb. V prípade, že poskytovateľ služieb ponúka služby vo viacerých členských štátoch, by členské štáty mali svoje opatrenia na výkon práva koordinovať. Ústredné orgány by mali postupovať koordinovane s cieľom zabezpečiť ucelený a primeraný prístup. Komisia by v prípade potreby mala takúto koordináciu uľahčiť a mala by byť v každom prípade informovaná o prípadoch porušenia povinností. V smernici sa neupravujú zmluvné dojednania týkajúce sa presunu alebo prevedenia finančných dôsledkov uložených sankcií medzi poskytovateľmi služieb, určenými prevádzkarňami a právnymi zástupcami.

- (19) Príslušné orgány by mali pri určovaní primeraných sankcií voči poskytovateľom služieb za porušenie zohľadniť všetky relevantné okolnosti, ako sú finančná spôsobilosť poskytovateľa služieb, povaha, závažnosť a trvanie porušenia, či k porušeniu došlo úmyselne alebo z nedbanlivosti a či voči poskytovateľovi služieb už bola vyvodená zodpovednosť za podobné predchádzajúce porušenia. Osobitná pozornosť by sa v tejto súvislosti mala venovať mikropodnikom.
- (20) Touto smernicou nie sú dotknuté právomoci vnútroštátnych orgánov v občianskom súdnom konaní alebo v správnom konaní vrátane prípadov, keď takéto konania môžu viesť k sankciám.

- (21) S cieľom zabezpečiť jednotné uplatňovanie tejto smernice by sa mali zaviesť dodatočné mechanizmy zamerané na koordináciu medzi členskými štátmi. Členské štáty by na tento účel mali určiť jeden ústredný orgán alebo viaceré ústredné orgány, ktoré môžu ústredným orgánom v ostatných členských štátoch poskytovať informácie a pomoc pri uplatňovaní tejto smernice, predovšetkým ak sa uvažuje o opatreniach na výkon práva v zmysle tejto smernice. Prostredníctvom tohto koordinačného mechanizmu by sa malo zabezpečiť, aby príslušné členské štáty boli informované o úmysle členského štátu prijať opatrenie na výkon práva. Členské štáty by mali okrem toho zabezpečiť, aby si ústredné orgány mohli v takých situáciách navzájom poskytovať všetky relevantné informácie a pomáhať si a v relevantných prípadoch medzi sebou spolupracovať. V prípade opatrenia na výkon práva by spolupráca medzi ústrednými orgánmi mohla zahŕňať koordináciu opatrenia na výkon práva medzi príslušnými orgánmi v rôznych členských štátoch. Cieľom takejto spolupráce by malo byť zabrániť pozitívnym alebo negatívnym kompetenčným sporom. Ústredné orgány by mali zapojiť do koordinácie opatrenia na výkon práva v relevantných prípadoch aj Komisiu. Povinnosťou týchto orgánov spolupracovať by nemalo byť dotknuté právo jednotlivých členských štátov uložiť sankcie poskytovateľom služieb, ktorí si neplnia svoje povinnosti uvedené v tejto smernici. Určenie ústredných orgánov a zverejnenie informácií o nich by poskytovateľom služieb uľahčilo informovanie členského štátu, v ktorom je usadená určená prevádzkareň alebo v ktorom má pobyt právny zástupca, o ich určení a ich kontaktných údajoch. Na tento účel by členské štáty mali informovať Komisiu o svojom určenom ústrednom orgáne alebo orgánoch a Komisia by mala zaslať zoznam určených ústredných orgánov členským štátom a sprístupniť ho verejnosti.

- (22) Keďže cieľ tejto smernice, a to konkrétne odstránenie prekážok v slobodnom poskytovaní služieb v rámci zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu bezhraničného charakteru takýchto služieb ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku táto smernica neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa.
- (23) V súlade s článkom 42 ods. 1 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725¹ sa konzultovalo s európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov, ktorý vydal svoje stanovisko 6. novembra 2019².

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

² Ú. v. EÚ C 32, 31.1.2020, s. 11.

- (24) Komisia by mala vykonať hodnotenie tejto smernice, ktoré by malo byť založené na piatich kritériách – efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote EÚ a toto hodnotenie by malo byť základom pre posúdenia vplyvu možných budúcich opatrení. Hodnotenie by sa malo uskutočniť do ... [šesť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice], aby bolo možné zhromaždiť dostatok údajov týkajúcich sa jej praktického vykonávania. Informácie by sa mali získavať pravidelne na účely zostavenia hodnotenia tejto smernice,

PRIJALI TÚTO SMERNICU:

Článok 1

Predmet úpravy a rozsah pôsobnosti

1. Táto smernica sa stanovuje pravidlá určovania určených prevádzkarní a vymenúvania právnych zástupcov určitých poskytovateľov služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii, na prijímanie, plnenie a vykonávanie rozhodnutí a príkazov vydaných príslušnými orgánmi členských štátov na účely zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní.
2. Táto smernica sa vzťahuje na rozhodnutia a príkazy na účely zhromažďovania elektronických dôkazov na základe nariadenia (EÚ) 2023/...⁺, smernice 2014/41/EÚ a Dohovoru o vzájomnej pomoci v trestných veciach medzi členskými štátmi Európskej únie vypracovaného Radou v súlade s článkom 34 Zmluvy o Európskej únii. Táto smernica sa vzťahuje aj na rozhodnutia a príkazy na účely zhromažďovania elektronických dôkazov na základe vnútroštátneho práva, ktoré členský štát zasiela fyzickej alebo právnickej osobe, ktorá koná ako právny zástupca alebo určená prevádzkareň poskytovateľa služieb na území tohto členského štátu.

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 4/23 (2018/0108(COD)).

3. Touto smernicou nie sú dotknuté právomoci vnútroštátnych orgánov v súlade s právom Únie a vnútroštátnym právom kontaktovať priamo poskytovateľov služieb usadených na ich území na účely zhromažďovania elektronických dôkazov v trestnom konaní.
4. Členské štáty nesmú uložiť poskytovateľom služieb ďalšie povinnosti okrem tých, ktoré vyplývajú z tejto smernice, najmä pokiaľ ide o určenie určených prevádzkarní alebo vymenovanie právnych zástupcov, na účely stanovené v odseku 1.
5. Táto smernica sa uplatňuje na poskytovateľov služieb vymedzených v článku 2 bode 1, ktorí ponúkajú svoje služby v Únii. Neuplatňuje sa na poskytovateľov služieb, ktorí sú usadení na území jediného členského štátu a ponúkajú služby výlučne na území daného členského štátu.

Článok 2
Vymedzenie pojmov

Na účely tejto smernice sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „poskytovateľ služieb“ je akákoľvek fyzická alebo právnická osoba, ktorá poskytuje jednu alebo viacero z týchto kategórií služieb s výnimkou finančných služieb uvedených v článku 2 bode 2 písm. b) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES¹:
 - a) elektronické komunikačné služby vymedzené v článku 2 bode 4 smernice (EÚ) 2018/1972;
 - b) služby týkajúce sa názvu internetovej domény a čísla IP, napríklad pridelovanie IP adresy, správcu a registrátora doménových mien a služby súvisiace s ochranou súkromia a služby proxy;

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 27.12.2006, s. 36).

- c) iné služby informačnej spoločnosti uvedené v článku 1 ods. 1 písm. b) smernice (EÚ) 2015/1535, ktoré:
 - i) umožňujú svojim používateľom vzájomnú komunikáciu; alebo
 - ii) umožňujú uchovávať alebo inak spracúvať údaje v mene používateľov, ktorým sa služba poskytuje, za predpokladu, že uchovávanie údajov je kľúčovým prvkom služby poskytovanej používateľov;

2. „ponúkanie služieb na území členského štátu“ je:

- a) umožnenie fyzickým alebo právnickým osobám v členskom štáte používať služby uvedené v bode 1; a
- b) existencia podstatnej väzby s členským štátom uvedeným v písmene a), ktorá je založená na osobitných skutkových kritériách; takáto podstatná väzba sa považuje za existujúcu v prípade, keď má poskytovateľ služieb v danom členskom štáte prevádzkareň, alebo ak takúto prevádzkareň nemá, v prípade existencie významného počtu používateľov v uvedenom členskom štáte alebo v prípade zamerania činností na uvedený členský štát;

3. „ponúkanie služieb v Únii“ je:
- a) umožnenie fyzickým alebo právnickým osobám v členskom štáte využívať služby uvedené v bode 1; a
 - b) existencia podstatnej väzby s členským štátom uvedeným v písmene a), ktorá je založená na osobitných skutkových kritériách; takáto podstatná väzba sa považuje za existujúcu v prípade, keď má poskytovateľ služieb v členskom štáte prevádzkareň, alebo ak takúto prevádzkareň nemá, v prípade existencie významného počtu používateľov v jednom alebo vo viacerých členských štátoch alebo v prípade zamerania činností na jeden členský štát alebo viac členských štátov;
4. „prevádzkareň“ je subjekt, ktorý skutočne vykonáva hospodársku činnosť počas neobmedzeného obdobia prostredníctvom stabilnej infraštruktúry na mieste, kde sa podnikateľská činnosť poskytovania služieb vykonáva alebo z ktorého sa táto podnikateľská činnosť riadi;
5. „určená prevádzkareň“ je prevádzkareň s právnou subjektivitou, ktorú písomne určil poskytovateľ služieb usadený v členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na právnom nástroji uvedenom v článku 1 ods. 2, na účely uvedené v článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 1;

6. „právny zástupca“ je fyzická alebo právnická osoba, ktorú písomne vymenoval poskytovateľ služieb, ktorý nie je usadený v členskom štáte, ktorý sa zúčastňuje na právnom nástroji uvedenom v článku 1 ods. 2, na účely uvedené v článku 1 ods. 1 a článku 3 ods. 1.

Článok 3

Určené prevádzkarne a právni zástupcovia

1. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb ponúkajúci služby v Únii určili alebo vymenovali aspoň jedného adresáta na prijímanie, plnenie a vykonávanie rozhodnutí a príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti stanovenej v článku 1 ods. 2 (ďalej len „rozhodnutia a príkazy spadajúce do rozsahu pôsobnosti stanovenej v článku 1 ods. 2“) vydaných príslušnými orgánmi členských štátov na účely zhromažďovania dôkazov v trestnom konaní týmto spôsobom:
- a) v prípade poskytovateľov služieb s právnou subjektivitou usadených v Únii členské štáty, v ktorých sú poskytovatelia služieb usadení, zabezpečia, aby takíto poskytovatelia služieb určili určenú prevádzkareň alebo určené prevádzkarne zodpovedné za činnosti opísané v úvodnej časti tohto odseku;

- b) v prípade poskytovateľov služieb s právnou subjektivitou, ktorí nie sú usadení v Únii, členské štáty zabezpečia, aby takíto poskytovatelia služieb ponúkajúci služby na ich území vymenovali právneho zástupcu alebo právnych zástupcov zodpovedných za činnosti opísané v úvodnej časti tohto odseku v členských štátoch, ktoré sa zúčastňujú na nástrojoch uvedených v článku 1 ods. 2;
 - c) v prípade poskytovateľov služieb usadených v členských štátoch, ktoré sa nezúčastňujú na nástrojoch uvedených v článku 1 ods. 2, členské štáty zabezpečia, aby takíto poskytovatelia služieb ponúkajúci služby na ich území vymenovali právneho zástupcu alebo právnych zástupcov zodpovedných za činnosti opísané v úvodnej časti tohto odseku v členských štátoch, ktoré sa na takýchto nástrojoch zúčastňujú.
2. Členské štáty zabezpečia, aby adresáti uvedení v odseku 1:
- a) boli usadení alebo mali pobyt v členskom štáte, v ktorom poskytovatelia služieb ponúkajú svoje služby; a
 - b) mohli podliehať postupom vykonávania.
3. Členské štáty zabezpečia, aby rozhodnutia a príkazy spadajúce do rozsahu pôsobnosti stanovenej v článku 1 ods. 2, boli zaslané určenej prevádzkarni určenej alebo právneho zástupcovi vymenovanému na tento účel v súlade s odsekom 1 tohto článku.

4. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb, ktorí sú usadení alebo ktorí ponúkajú služby na ich území, poskytli svojim určeným prevádzkarňam a právnym zástupcom potrebné právomoci a zdroje na to, aby mohli plniť rozhodnutia a príkazy spadajúce do rozsahu pôsobnosti stanovenej v článku 1 ods. 2, ktoré dostanú od členského štátu. Členské štáty tiež overia, či určené prevádzkarne, ktoré sú usadené, alebo právni zástupcovia, ktorí majú pobyt na ich území, prijali od poskytovateľov služieb potrebné právomoci a zdroje, aby mohli plniť uvedené rozhodnutia a príkazy, ktoré dostali od členského štátu, a či spolupracujú s príslušnými orgánmi pri prijímaní týchto rozhodnutí a príkazov v súlade s príslušným právnym rámcom.

5. Členské štáty zabezpečia, aby určená prevádzkareň alebo určený právny zástupca aj poskytovateľ služieb mohli byť spoločne a nerozdielne zodpovední za neplnenie povinností vyplývajúcich z príslušného právneho rámca po prijatí rozhodnutí a príkazov spadajúcich do rozsahu pôsobnosti stanovenej v článku 1 ods. 2, a to tak, aby každému z nich bolo možné uložiť sankcie za neplnenie povinností ktorýmkoľvek z nich. Členské štáty predovšetkým zabezpečia, že nebude možné, aby poskytovateľ služieb alebo určená prevádzkareň, alebo v príslušných prípadoch právny zástupca odôvodnili neplnenie týchto povinností nedostatkom vhodných vnútorných postupov medzi poskytovateľom služieb a určenou prevádzkarňou alebo právnym zástupcom. Spoločná a nerozdielna zodpovednosť sa neuplatňuje na konanie alebo opomenutie poskytovateľa služieb alebo určenej prevádzkarne, alebo v príslušných prípadoch právneho zástupcu, ktoré predstavuje trestný čin v členskom štáte, ktorý ukladá sankcie.

6. Členské štáty zabezpečia, aby poskytovatelia služieb, ktorí ponúkajú služby v Únii k ... [30 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice], mali povinnosť určiť určené prevádzkarne alebo vymenovať právnych zástupcov do ... [36 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] a aby poskytovatelia služieb, ktorí začnú ponúkať služby v Únii po ... [30 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice], mali povinnosť určiť určené prevádzkarne alebo vymenovať právnych zástupcov do šiestich mesiacov odo dňa, keď začnú ponúkať služby v Únii.

Článok 4

Oznámenia a jazyky

1. Členské štáty zabezpečia, aby každý poskytovateľ služieb, ktorý je usadený alebo ponúka služby na ich území, písomne oznámil ústrednému orgánu, určenému podľa článku 6, členského štátu, v ktorom je usadená jeho určená prevádzkareň alebo v ktorom má pobyt jeho právny zástupca, kontaktné údaje tejto prevádzkarne alebo právneho zástupcu a akékoľvek ich zmeny.

2. V oznámení uvedenom v odseku 1 sa uvedie úradný jazyk alebo jazyky Únie, ako sa uvádza v nariadení Rady č. 1¹, v ktorých možno komunikovať s právnym zástupcom alebo s určenou prevádzkarňou. Tieto jazyky zahŕňajú jeden úradný jazyk alebo viaceré úradné jazyky stanovené vo vnútroštátnom práve členského štátu, v ktorom je určená prevádzkareň usadená alebo v ktorom má právny zástupca pobyt.
3. Ak poskytovateľ služieb určí viaceré určené prevádzkarne alebo vymenuje viacerých právnych zástupcov v súlade s článkom 3 ods. 1, členské štáty zabezpečia, aby takýto poskytovateľ služieb v oznámení podľa odseku 1 tohto článku uviedol presný územný rozsah určenia tejto určenej prevádzkarne alebo vymenovania právneho zástupcu. V oznámení sa uvedie úradný jazyk alebo jazyky Únie alebo členských štátov, v ktorých možno komunikovať s určenými prevádzkarňami alebo právnymi zástupcami.
4. Členské štáty zabezpečia, aby informácie, ktoré im boli oznámené v súlade s týmto článkom, boli verejne dostupné na určenej webovej stránke Európskej justičnej siete pre trestné veci. Členské štáty zabezpečia, aby sa tieto informácie pravidelne aktualizovali. Tieto informácie možno ďalej šíriť, aby sa príslušným orgánom uľahčil prístup k nim.

¹ Nariadenie Rady č. 1 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, 6.10.1958, s. 385).

Článok 5

Sankcie

Členské štáty stanovia pravidlá pre sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa článkov 3 a 4 a prijímú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty do ... [30 mesiacov po dni nadobudnutia účinnosti tejto smernice] informujú Komisiu o týchto pravidlách a opatreniach a bezodkladne jej oznámia každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní. Členské štáty takisto každoročne informujú Komisiu o poskytovateľoch služieb, ktorí nedodržiavajú pravidlá, o príslušných opatreniach na výkon práva prijatých proti nim a o uložených sankciách.

Článok 6

Ústredné orgány

1. Členské štáty určia v súlade so svojimi právnymi systémami jeden ústredný orgán alebo viaceré ústredné orgány s cieľom zabezpečiť uplatňovanie tejto smernice jednotným a primeraným spôsobom.
2. Členské štáty informujú Komisiu o ústrednom orgáne alebo ústredných orgánoch, ktoré určia podľa odseku 1. Komisia zašle zoznam určených ústredných orgánov členským štátom a zverejní ho.

3. Členské štáty zabezpečia, aby ich ústredné orgány koordinovali svoju činnosť a spolupracovali medzi sebou a v relevantných prípadoch aj s Komisiou a aby si ústredné orgány poskytovali akékoľvek vhodné informácie a pomoc s cieľom uplatňovať túto smernicu jednotným a primeraným spôsobom. Takáto koordinácia, spolupráca a poskytovanie informácií a pomoci sa týka najmä opatrení na výkon práva.

Článok 7 *Transpozícia*

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do ... [30 mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.
2. Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.
3. Členské štáty oznámia Komisii znenie opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 8
Hodnotenie

Komisia do ... [šesť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice] vykoná hodnotenie tejto smernice. Komisia zašle hodnotiacu správu Európskemu parlamentu a Rade. Hodnotenie sa uskutoční v súlade s usmerneniami Komisie pre lepšiu právnu reguláciu. Členské štáty poskytnú Komisii informácie potrebné na vypracovanie uvedenej správy.

Článok 9
Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 10

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.

V Štrasburgu

Za Európsky parlament

predsedníčka

Za Radu

predseda/predsedníčka